Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2026)0192

Wniosek o uchylenie immunitetu Daniela Attarda

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 czerwca 2026 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Daniela Attarda (2025/2097(IMM))

Parlament Europejski,

– uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu Daniela Attarda, otrzymany pismem z dnia 6 maja 2025 r. od belgijskiego ministerstwa federalnego spraw zagranicznych, handlu zagranicznego i współpracy na rzecz rozwoju, przekazującym wniosek belgijskiej prokuratury federalnej z dnia 16 kwietnia 2025 r. w związku z postępowaniem karnym, które ma zostać wszczęte przeciwko niemu, ogłoszony w Parlamencie w dniu 21 maja 2025 r.,

– uwzględniając dodatkowe informacje przekazane przez prokuratora federalnego i sędziego śledczego podczas wymiany poglądów w dniu 15 lipca 2025 r. oraz odpowiedź udzieloną przez prokuratora federalnego w dniu 18 września 2025 r. w następstwie kolejnego pisemnego wniosku o udzielenie informacji, uwzględniając fakt, że wniosek o uchylenie immunitetu posła powinien spełniać określone standardy, a mianowicie powinien być sformułowany jasno, w tym w odniesieniu do norm prawnych, na których się opiera, oraz powinien zawierać jasne i wystarczające elementy i informacje, aby Parlament był w stanie rozpatrzyć wniosek w celu podjęcia decyzji i to możliwie szybko, mając również na uwadze względną złożoność sprawy,

– po wysłuchaniu w dniu 3 grudnia 2025 r. Daniela Attarda i uwzględniając przedstawione przez niego dokumenty, zgodnie z art. 9 ust. 6 Regulaminu,

– uwzględniając pismo prokuratora federalnego z dnia 5 marca 2026 r., w którym skorygowano błędne zarzuty wobec Daniela Attarda pierwotnie zawarte w odpowiedzi udzielonej w dniu 18 września 2025 r.,

– uwzględniając art. 8 i 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 aktu z dnia

20 września 1976 r. dotyczącego wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich,

– uwzględniając wyroki wydane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w dniu 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6 września 2011 r., 17 stycznia 2013 r. i 19 grudnia 2019 r.[1],

– uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 oraz art. 9 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A10-0152/2026),

A. mając na uwadze, że w dniu 6 maja 2025 r. ministerstwo federalne spraw zagranicznych, handlu zagranicznego i współpracy na rzecz rozwoju przekazało wniosek prokuratora federalnego z dnia 16 kwietnia 2025 r. o uchylenie immunitetu Daniela Attarda, posła do Parlamentu Europejskiego wybranego na Malcie, w związku z postępowaniem karnym, które ma zostać przeciwko niemu wszczęte;

B. mając na uwadze, że szeroko zakrojone śledztwo dotyczące spółki Huawei dostarczyło, jak się wydaje, poważne dowody na istnienie organizacji przestępczej, której celem miało być wywieranie wpływu na decyzje instytucji Unii poprzez korumpowanie posłów do Parlamentu Europejskiego; mając na uwadze, że śledztwo to wskazuje na szereg czynów korupcyjnych, które miały być popełniane regularnie w latach 2021–2024; mając na uwadze, że mechanizm korupcyjny miał przybierać różne formy, w tym zapraszanie posłów do Parlamentu Europejskiego na wydarzenia wspierane przez Huawei w zamian, jak się zarzuca, za zajmowanie stanowisk politycznych korzystnych dla tej spółki, czy też prezenty o nadmiernej wartości, takie jak koszty wyżywienia i podróży lub regularne zaproszenia na mecze piłki nożnej niezwiązane z działalnością Parlamentu Europejskiego;

C. mając na uwadze, że zgodnie z wnioskiem o uchylenie immunitetu w dniu 25 września 2024 r. Daniel Attard – wraz ze swoim akredytowanym asystentem parlamentarnym, przedstawicielem spółki Huawei i jeszcze dwiema innymi osobami – był obecny na meczu piłki nożnej na stadionie w Brukseli; mając na uwadze, że zgodnie z wnioskiem byli oni obecni w loży, która miała być wynajmowana przez Huawei za cenę 45 000 EUR za sezon za

---

[1] Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 21 października 2008 r., *Marra/De Gregorio i Clemente*, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z 19 marca 2010 r., *Gollnisch/Parlament*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 6 września 2011 r., *Patriciello*, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; wyrok Sądu z 17 stycznia 2013 r., *Gollnisch/Parlament,* T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 19 grudnia 2019 r., *Junqueras Vies*, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

pośrednictwem przedsiębiorstwa pośredniczącego w celu ułatwienia kontaktów z niektórymi posłami do Parlamentu Europejskiego; mając na uwadze, że wydaje się, iż Daniel Attard nie zadeklarował Parlamentowi Europejskiemu pokrycia kosztów związanych z obecnością na meczu piłki nożnej, których dokładna kwota nie była znana organowi wnioskującemu o uchylenie immunitetu;

D. mając na uwadze, że dopiero z dodatkowych informacji przekazanych przez prokuratora federalnego w odpowiedzi na pisemny wniosek o dalsze informacje wynikło, że działania zarzucane Danielowi Attardowi mogły stanowić bierne przekupstwo w sferze publicznej, które stanowi przestępstwo z art. 246 ust. 1 belgijskiego kodeksu karnego;

E. mając na uwadze, że Daniel Attard został wybrany do Parlamentu Europejskiego w wyborach europejskich w czerwcu 2024 r. i w związku z tym w czasie popełniania zarzucanego czynu był posłem do Parlamentu Europejskiego;

F. mając na uwadze, że w kontekście procedury uchylenia immunitetu Parlamentu nie można uznawać za sąd, a posła – za „oskarżonego”[2];

G. mając na uwadze, że immunitet parlamentarny, o którym mowa w protokole nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, ma chronić Parlament i posłów do niego przed postępowaniami sądowymi w związku z działaniami podejmowanymi w ramach wykonywania obowiązków parlamentarnych i niemożliwych do oddzielenia od tych obowiązków;

H. mając na uwadze, że zgodnie z art. 5 ust. 2 Regulaminu immunitet parlamentarny nie jest osobistym przywilejem posła, lecz gwarancją niezależności Parlamentu jako całości oraz jego posłów;

I. mając na uwadze, że art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej przewiduje, że wobec posłów do Parlamentu Europejskiego nie można prowadzić dochodzenia, postępowania sądowego ani też ich zatrzymywać z powodu ich opinii lub stanowiska zajętego przez nich w głosowaniu w czasie wykonywania przez nich obowiązków służbowych; mając na uwadze, że zarzucany czyn nie dotyczy opinii wyrażonych ani stanowiska zajętego w głosowaniu w ramach wykonywania przez Daniela Attarda obowiązków posła do Parlamentu Europejskiego w rozumieniu art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej;

J. mając na uwadze, że art. 9 ust. 1 lit. b) Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej stanowi, iż w czasie sesji Parlamentu Europejskiego jego posłowie korzystają na

---

[2] Wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 2019 r., *Briois/Parlament*, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

terytorium państwa członkowskiego, innego niż ich państwo, z immunitetu chroniącego przed zatrzymaniem oraz immunitetu jurysdykcyjnego;

K. mając na uwadze, że wszelkie decyzje dotyczące immunitetu Daniela Attarda należy podjąć na podstawie wniosku o uchylenie immunitetu oraz na podstawie informacji i wyjaśnień przedstawionych w tej sprawie, w tym odpowiedzi udzielonych przez prokuratora federalnego, zarówno podczas wymiany poglądów, jak i w ramach dodatkowych informacji przekazanych na piśmie; mając na uwadze, że we wniosku o uchylenie immunitetu wyraźnie brakuje konkretnych informacji; mając na uwadze, że późniejsza ustna i pisemna wymiana informacji z belgijskim prokuratorem federalnym nie rozwiała istotnych wątpliwości co do poszczególnych informacji zawartych we wniosku o uchylenie immunitetu Daniela Attarda; mając na uwadze, że zarzuty przedstawione po raz pierwszy w odpowiedzi z dnia 18 września 2025 r. okazały się oparte na błędnym ustaleniu tożsamości, jak ujawniono w piśmie z 5 marca 2026 r., co jeszcze bardziej pogłębiło poważne wątpliwości co do argumentacji leżącej u podstaw pierwotnego wniosku;

L. mając na uwadze, że w związku z powyższym suma przedstawionych informacji nie pozwoliła Parlamentowi na to, aby z pełnym przekonaniem podjąć opartą na wystarczających informacjach decyzję uchylającą immunitet Daniela Attarda; mając na uwadze, że istotne wątpliwości co do różnych elementów tej sprawy mogłyby ponadto świadczyć o zaistnieniu *fumus persecutionis*;

1. postanawia nie uchylać immunitetu Daniela Attarda;

2. zobowiązuje swoją przewodniczącą do bezzwłocznego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji właściwemu organowi Królestwa Belgii i Danielowi Attardowi.